Ч. 64. Неділя 3 цьвітня (21 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Реорґанізация катастру податку ґрунтового. — З Угорщини. — Хорватска обструкция. — По дорож сербского короля. — Король Менелик жиє.

На основі найвисшого розпорядженя з дня 15. цьвітня с. р. буде утворена ґенеральна дирекция катастру податку ґрунтового, котрій будуть передані всі аґенди, що відносять ся до катастру податку ґрунтового а нині злучені в міністерстві скарбу. Дотеперішні технічні уряди помічничі в міністерстві скарбу а іменно: бюра калькуляцийні і помірові, літоґрафічний інститут катастру податку ґрунтового і инші будуть в будучности ведені яко технічні уряди помічничі ґенеральної дирекциї катастру податку ґрунтового. Управителем нової дирекциї стане радник міністерияльний і дотеперішний референт евіденциї податку ґрунтового в міністерстві скарбу др. Володимир Ґльобочнік-Сородольский, котрий має бути іменований ґенеральним директором з титулом шефа.

В справі кровавих подій в соймі укінчено вже вступне слідство, а тепер взивають до поліциї бувших послів, обтяжених виявами сьвідків. Кримінальний відділ поліциї вислав уже візваня деяким бувшим послам.

Старший лікар поліцийний оглядав рани ґр. Куена і зазначив, що рана на чолі вже загоїла ся, однак рана під оком ще вимагає кількадневного лїченя і тому вважає він сю рану тяжким скалїченем. Ґр. Серепій дізнає значних болів і при оглядинах показало ся, що послїдували зломане кости, отже і се представляє ся яко тяжке скалїчене.

Під проводом ґр. Куена відбула ся рада міністрів, а президент міністрів вибирає ся до Відня, щоби подати монарсї звіт про події в послідних часах і про підготовленя до соймових виборів. На сїй авдиєнциї має бути також установлений речинець соймових виборів. Наколиб угорский сойм мав зібрати ся дня 22. червня, то на основі угорскої конституциї повинні бути вибори розписані найпізнійше на 10. цьвітня.

Із Загреба доносять: З причини обструкциї, веденої партиєю права, постановлено не закривати доти засїданя хорватского сойму, доки наглі внесеня не будуть вичерпані. Оногди по полудни вела ся дальша формальна дискусия в справі порядку дневного. Приступлено до нарад над провізориєю буджетовою, при чім бан представив образ фінансової ситуациї.

Палата перейшла з черги до розправи над пильними внесенями. Перше пильне внесенє в справі предложеня актів о виданє віцепрезидента Маґдіча відкинув предсїдатель a limine, заявляючи, що акти вже предложено, отже внесенє єсть безпредметове. Друге внесенє так само відкинено. Підчас дискусиї нараз заявила опозиция, що хвилево бере пильні внесеня назад, бо не видить підстави переводити поважну дискусию. Заяву ту приняла більшість іронїчними окликами і оплесками.

Король Петро і єго дорадники від'їхали з Петербурга з дуже квасними мінами. На двірци не явив ся зовсїм цар на пращанє, лише деякі великі князї і достойники, а взагалі поведенє було зовсїм инше, як з королем Фердинандом, котрого трактовано яко рівнорядного папуючого; між тим короля Петра принято як якого російского управителя Білгорода. Як рожево уявляв сю подорож король Петро, які надії звязували з нею білгородскі часописи, аж тут нараз таке розчарованє і то зі сторони самої Росиї.

Здаєсь однак, що гостина короля Петра не випала так зле для него, як то представ-

---

31)

ПІРАТ.

З англійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

Франціско виступив тепер наперед.

— Люди — відозвав ся він до розбишаків. — Ви зробили капітанови одну ласку, зробіть мені другу, — даруйте тому чоловікови житє. Подумайте, як часто вів він вас до побіди, як хоробрим і вірним він доси був! Не забувайте, що він терпить ще на рану, а той біль робить єго дразливим. Проводити вам і командувати дальше не може, бо не має вже довіря вашого капітана, але даруйте єму житє і позвольте, аби міг покинути той корабель.

— Нехай так буде, коли на то згодите ся — відозвав ся Каін, розглядаючи ся по розбишаках. — Я не наважив ся на єго житє.

Розбишаки згодили ся. Гевкурст з трудом підняв ся на ноги і єго відвели до єго каюти. На єго місце іменував Каін сейчас другого офіцира і полишив вибір на місце того послідного своїм людям.

По тій події панував на кораблі розбишаків спокій і лад. Тепер Каінові пляни зовсїм дозріли; він ділив ся ними з Франціском, для котрого обіцянка капітана дана людям на поклади, що розділить між них свою пайку добичи, була доказом, що страшний розбишака гадає таки справді покинути своє ремесло і розпочати нове, порядне житє. Між ними обома почала тепер навязувати ся сердечність і прихильність, якої перед тим ніколи для себе не відчували. Лише про матір Франціска і про давнійші події свого житя не хотів ватажко опришків нічого говорити. Франціско кілька разів закидав про те, але стрічав ся все в відповідию: — За якийсь час довідаєш ся о всім, але тепер ще ні; ти за дуже зневавидів би мене.

„Местник“ переплив попри англійскі острови і при лагідним вітрі наблизив ся до берегів Порторіка. Вечером того дня, коли закинено якор, захопила шунер тишина у віддаленю яких трех миль від острова. Новоіменований перший офіцир предложив, аби поплисти човном на берег і набрати там сьвіжої води з водопаду, який дальновидом побачили з покладу корабля. Позаяк води треба було, то Каін згодив ся на то і човно, наповнене порожними бочками на воду, поплило скоро до берега.

Случайно задержав ся „Местник“, коли єго захопила тишина, саме напротив мешканя Альфреда, ґубернатора острова. Кляра побачила шунер і як звичайно сейчас вивісила з вікна білі заслони, аби дати знати, що пізнала корабель, бо й вправний моряк був би не добачив великої ріжниці між „Местником“ а шунером Едварда на таке віддаленє.

Відтак пішла над берег моря до згаданої вже нами печери і ждала тут на приїзд Едварда Темпльмора. Човно розбишаків причалило до того місця, яке она назначила Едвардови для стрічи і один з розбишацких моряків вискочив на берег. Кляра вибігла з печери, аби привитати свого Едварда, але розбишака сейчас зловив єї, заки она могла побачити непорозуміне.

— Мати Божа! Хто і що ви? — крикнула сіпаючись, аби вирвати ся з єго рук.

— Чоловік, що дуже любить хороші дівчата — відповів розбишака, держачи єї в своїх руках.

— Пустіть мене, безвстидний чоловіче! — кричала Кляра. — Знаєте, кого маєте перед собою?

— Ні і о те я навіть не питаю — відповів розбишака.

— Може й поспитаєте, коли вам скажу, що я дочка ґубернатора! — крикнула Кляра, відпихаючи єго від себе.

— І дійстно, ваша правда, хороша пані, тепер і я зацікавив ся, бо чейже ґубернатор заплатить не аби який окуп за свою дочку. Гей, хлопці, ходіть-но сюди, поможіть мені трохи, маємо тут рідку птичку, а она пручає ся як молодий лошак. Не беріть вже води; покидайте бочки назад у човно! Маємо скарб в руках, що варта єго взяти!

Кляра голосно кричала: але її заткали хусткою уста, так що она замовкла і перенесли на човно, що сейчас відплило назад до шунера.

Коли перший офіцир вернув на поклад з своєю добичею, були розбишаки одушевлені усьміхаючою ся їм надією, що до обіцяної нагороди Каіна дістануть ще хороший додаток в виді викупу за ґубернаторску дочку. Каін

ляє заграничпа праса, коли король виїзджаючи з Росиї вислав до царя з Рені телеграму, в котрій сердечними словами дякує єму за приняте в Петерб9рзї. Та й сербске бюро прасове заперечує чутку, яка появила ся в заграничних ґазетах, мов би то короля Петра принято в Петербурзї не так, як би належало ся і мов би то приняте зробило в Сербії прикре вражінє. Також неправдою єсть прикра подія з ордером Карадьордєвича, котрого цар не хотів приймити і мов би то король Петро хотів абдикувати. Так само заперечує згадане бюро чутку, мов би то привернене нормальних відносин дипльоматичних межи Австро-Угорщиною а Росиєю викликало в Сербії прикре вражінє; єсть то лиш тенденцийна видумка реакцийних орґанів.

Коли правда, що той ще довго буде жити, котрого вже помершим проголосили, то абесиньский король Менелик буде ще довго а довго жити, бо в Европі вже другий раз рознесли вість про его смерть. Говорено навіть, що вже й королеву Таїту прогнано. Тимчасом аґентия Стефані доносить, з Аддіс Аббеди під датою 1 цьвітня (а то чей не *„prima Aprilis“*): Вість о смерти неґуса Менелика єсть неправдива. Стан его здоровля єсть незмінений. В краю панує спокій. Цїсарева Таїту старала ся узискати порозумінє з проводирями племени Шоас, котрі ставлять однак сильний опір. Нове правительство розпочало свою акцию дуже енерґічно і розумно. Подібну вість одержали й в Парижи. „Аґентия Гаваса“ доносить: Мінїстер справ заграничних Пішон одержав від француского посла з Аддіс Аббеди телеґраму з дня 30 марта с. р., заперечуючу вість о смерти Менелика.

Новинки.

Львів, дня 2 цьвітня 1910.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав окружному інспекторови шкільному у Львові Фр. Говорції з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку кавалерский хрест ордера Франц Йосифа.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Мінїстер торговлї іменував комісаря почтового, Пет. Несцьоровского у Львові старшим комісарем почтовим, а комісарів почтових: дра Кает. Дальбора, Срон. Неґоша і Макс. Коха у Львові секретарями почтовими. — П. Мінїстер скарбу іменував старшими радниками рахунковими радників рахункових: Вол. Керницкого і Пет. Глязера для службового округа краєв. Дирекциї скарбу у Львові. — П. Мінїстер торговлї переніс асистента рахункового Ем. Шнайдера з Відня до Львова. — Гал. Дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента почтов. Йос. Келлера з Гусятина до Горлиць.

— **До іспиту зрілости** в учительскій семинариї в Самборі зголосило ся на речинець літний 96 приватисток і 16 приватистів, а крім того здавати-ме 70 кандидатів з місцевої семинариї. Матура устна розпічне ся дня 17 мая і потреває майже два місяцї. Проводити буде трех інспекторів на переміну.

— **VIII загальні збори** тов. „Народна Гостинниця“ у Львові відбули ся дня 16 марта с. р. Предсїдатель тов. п. рад. Яр. Ільницкий, сконстатувавши належне оповіщене загальних зборів в часописях і відповідне число членів, отворив збори покликуючи на секретаря о. Т. Бобикевича. По відчитаню протоколу з послїдних загальних зборів, котрий одобрено, дирекция здала справоздане за 11, рік адмінїстрацийний (1909) та пояснювала поодинокі позициї білянсу, рахунку зисків і страт, причім сконстатовано, що всї позициї приходів побільшили ся, а видатки зменшені (н. пр. в адмінїстрациї о 2.000 К.) Амортизация дому правильна, а амортизациї інвентарів і уладжень побільшені, коли порівнати їх з попереднім роком. Незвичайна чистість в комнатах готелю піднесла наплив гостий до цифри 5154. По справозданю контрольної комісиї наступив звіт Союза Ревізийного, в котрім висказує ся Союз Ревізийний: З а г а л ь н и й в и с л ї д в п о в н ї в д о в о л я ю ч и й. Ревізия виказала, що стоваришене розвиває ся правильно придержує ся постанов закона і статута, що веденє інтересу є уміле, що рахунки і замкнене зіставляють ся в час, та що адмінїстрация дешева. Загальні збори уділили абсолюторию Радї Надзираючій і дирекциї, а з чистого зиску ухвалили 6% дивіденди для повних уділів, а решту перенесли до фонду резервового і приступили до вибору двох членів Ради надзираючої і 3 до контрольної комісиї. Вибрано: рад. Ярослава Ільницкого на ново, та п. дра Володимира Бачиньского. До контрольної комісиї увійшли з вибору поновно п. Кость Паньківский, Василь Угрин і Сидір Винників. Загальні збори ухвалили по раз перший марку презентацийну в квотї 5 К. Перед закінченем зборів висказали члени Тов. свое бажаня, а іменно п. Герусїньский, щоби товариство не забувало на рускі школи і підпомагало їх своїми зисками; п. Дидиньский бажав би, щоби „Народна Гостинниця“ уладила так свої рахунки, щоби могла на будуче постійно давати 7 прц. дивіденди і т. п. Всї ті бажаня поручено дирекциї до можливого полагодженя. По вичерпаню всїх точок дневного порядку предсїдатель зборів подякував членам за численну участь і замкнув наради о годині 8 вечером.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ощадности). Початок о год. 7½ веч.

В недїлю, дня 3 с. м. „Хата за селом“ народний образ зі співами і танцями в 5 дїях перероблений з повісти І. Крашевского.

Ві второк, дня 5 с. м. „На бідного Макара“, жарт в 3 дїях А. Володского.

В середу, дня 6 с. м. Madame Butterfly, опера япаньска в 3 віделонах Пуччінія.

В четвер, дня 7 с. м. „Суєта“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру зібрано в першім кварталї с. р. 1679 К 44 с. — Пригадує ся, що в понедїлок дня 4 с. м. відбудуть ся о 10 год. рано загальні збори руск. Тов. педаґоґічного в сали „Народ. Дому“. — Рух еміґрацийний збільшив ся значно. В послїдних днях переїзджало через Краків що дня по 6—7 окремих поїздів що везли по 800 робітників. — З Чорткова доносять, що оба офіцири якийсь ріґмайстер Н. (Чех), зять команданта полку і поручник Паар, котрі зневажили священика підчас ресурекцийної процесиї виїхали з Чорткова. — З Екеріґо доносять, що спільний гріб, в котрім поховано 112 нерозпізнаних жертв катастрофи треба було розкопати і залити вапном, бо з під землї добувала ся страшна воня від трупів і розходила ся по цїлій охрестности.

— **Відозва до всїх противників алькоголю!** Идучи за приміром всїх других культурних народів, заснували і ми, Українці, прихильники антиалькоголїзму, протиалькогольне товариство „Відродженє“. Нове товариство приступило від разу до орґанізованя антиалькогольної акциї в нашім краю, одначе від разу показав ся у нас дошкульний брак людий, які булиб добре обзнакомлені із антиалькоголїзмом і могли оперти свою акцию в хосен протиалькогольної ідеї на знаню найновійших здобутків науки в тім напрямі, та акциї других культурних народів. Бажаючи вишколити в нас аґітаторів протиалькогольної ідеї, товариство „Відродженє“ уряджує к у р с п р о т и а л ь к о г о л ь н и х в и к л а д і в, в якім подасть ся наукові основи протиалькоголїзму. Курс відбуде ся в половині мая с. р. і обнимати буде слїдуючі виклади: 1. Начерк історії алькоголїзму. 2. Начерк історії антиалькоголїзму. 3. Алькоголь як хемічна сполука. 4. Вплив алькоголю на людский орґанізм. 5. Вплив алькоголю на людску душу. 6. Практичний примір популярного протиалькогольного викладу з сьвітляними образами. Викладати буде проф. др. Іван Раковский. Оплата за всї виклади разом виносить 60 с., вступ на поодинокий виклад 20 с. Ученики платять половину. Зголошеня на курс приймає д. Антін Гапяк, директор канцеляриї товариства „Просьвіта“ і касиєр „Відродженя“ в кан-

---

очивидно не міг против того виступити. То стояло би в надто яркій суперечности з его дотеперішним поведенєм і він виступаючи против того, був би лиш потвердив і скріпив у розбишаків підозрінє, яке вже Гевкурст против него підніс, а котре Каін старав ся за всяку ціну від себе відсунути. Тому велів він дівчину знести на долину до каюти і витягнути човно на поклад, а що саме тепер прокинув ся сьвіжий вітер, дав знак, аби зараз від'їхати.

Між тим Франціско старав ся потішити нещасливу Кляру: впевнював єї, що не потребує нічого бояти ся і обіцяв їй як свою так і капітанову поміч.

Бідна дівчина гірко плакала і прийшла до себе аж тоді, коли Каін зійшов до каюти і потвердив слова Франціска. Франціско сказав їй, що она опинила ся на розбишацкім корабли і було то для неї великою відрадою, що стрітила тут прихильних людий, де могла надіяти ся лиш знеславленя і насьмішок. Вічливість і запопадливість коло неї Франціска привернули їй спокій, о скілько було то можливе в єї положеню.

Другого дня звірила ся она вже перед ним, що привело єї над берег моря і як она на своє нещастє не розпізнала корабля. Франціско і Каін обіцяли, що самі заплатять за неї викуп, не ждучи на єї батька. Аби єї розірвати, випитував єї Франціско богато про Едварда Темпльмора і то був один предмет, о котрім Кляра могла все говорити. В той спосіб дізнав ся Франціско вскорі всїх подробиць, які дотикали єї любка.

Але „М е с т н и к“ не міг так скоро доплисти до свого звичайного місця пристановища, як того надіяв ся. Коли плив на північ від Порторіка, наткнув ся на одну анґлійску фреґату, перед котрою мусів утікати. Просто з вітром плисти, то для шунера найтяжша робота, коли хоче утечи перед більшим кораблем. І так тревала погоня цїлі три дни, доки аж не минули островів Багама.

Розбишаки терпіли дуже на недостачу води, бо звичайні порциї чим раз більше зменшували ся. Фреґату все ще було видко, хоч „М е с т н и к“ далеко єї попередив, коли вітер значно ослаб, а вкінци настала цілковита тишина, що тревала цїлі два слїдуючі дни. Фреґата вислала три свої човна вечером другого дня, аби напасти на піратів. Коли нараз зірвав ся вітер і розбишацкий шунер, що стояв від фреґати о яких пять миль, розпустив свої вітрила і поплив так скоро, що вскорі лишив далеко ворога поза собою.

Аж слїдуючого дня відважив ся Каін поплисти просто на полудне, аби на однім з малих островів набрати так потрібної для него води. Остаточно найдено жерело, але задля его малого стану води заосмотренє корабля йшло дуже пиняво і серед великих трудностий. Відтак поплив шунер знов на північ до островів Каікос. Але его дорогу спиняли так дуже противні вітри і струї, що аж по трех тижднях в дорозї з Порторіка побачили розбишаки низькі береги островів, які їм мали подати захист.

Вернїм тепер до Едварда Темпльмор, якого ми полишили з его кораблем на берегах полудневої Америки в погонї за розбишацким кораблем, котрий єму так хитро вихопив ся з рук. Едвард глядав за розбишаками вздовж цїлого побережа і поплив відтак аж до Антильских островів. По дорозї питав кождий стрічний корабель, але нї один з них не умів єму сказати, де поділи ся пірати. Так доїхав аж до острова Порторіка.

Очивидно не мав Едвард часу думати тепер про Кляру, але позаяк перепливав попри остров, задержав свій корабель і почав приглядати ся вікнам, з котрих мав появити ся вижиданий ним знак. Ждав так аж до вечера, а коли нїчо не показало ся, відплив зневохочений, підозріваючи, що ґубернатор мусів підглянути їх підступ. Очивидно що й не здогадував ся, що властиво склало ся в послїдних днях. Поблукавши так чотирнайцять днів по мори, коли скінчили ся его запаси поживи і води, вернув в не дуже веселім настрою до Порт Рояль.

(Дальше буде).

целярії „Просьвіти“. Докладний час і місце викладів подасть ся пізнійше. Підписаний Виділ сподіє ся, що на згаданий курс зголосять ся не лиш ті, що бажають вишколитись на провідників і ширителїв ідеї протиалькоголїзму, але й люди, що як небудь цікавлять ся сею многоважною справою. — За Виділ Українського протиалькогольного тов. „Відродженє“ у Львові: др. *Андрій Чайківский*, голова, *Іван Рихло*, секретар.

— **З американьских кольоній.** Треба признати, що виходячий в Куритибі в Бразилії „Прапор“, котрого редактором єсть п. Клим Гутковский, сповняє совістно свою задачу та пильнує щиро і ревно народної справи на далекій чужині. З него то беремо отсі цікаві вісти про житє наших переселенців в Бразилії:

З Прудентополїс: Дня 12 лютого с. р. відбулись загальні збори читальні „Просьвіта“. Збори отворив о. Ігумен Маркиян Шкірпан. В бесіді вступній представили о. Ігумен зібраним членам ціль скликаня сих загальних зборів. В місті Прудентополїс найшлись одиниці, що заражені духом протестантизму та цілковитого безвірства хотіли і стреміли всїми силами до сего, щоб провід читальні на сей рік попавсь в їх руки. В січни с. р. відбулись загальні збори читальні і головою єї вибрано о. Рафаіла Криницкого. Не сподобалось се впсше згаданим одиницям, а виділ зложений з прихильної їм партиї, вибрав безправно головою К. Іванкова. Загальні збори, скликані на день 12 лютого, мали рішити, котрий вибір правний і чи головою читальні має бути о. Рафаіл Криницкий чи К. Іванків. Предсїдателем зборів вибрано одноголосно п. Олексу Галущиньского, а сей покликав на секретаря п. Василя Лопатюка. В ядерній, палкій бесїді представив членам ще обширнійше ціль загальних зборів. Партия противна внесла протест з підписами кільканайцятьох членів, але на сором богато підписів було сих, що до читальні не належать. Приступлено до виборів і головою читальні на рік 1910 вибрано одноголосно Рафаіла Криницкого. О. Криницкий подякував за вибір, а на неділю 30 лютого заповів збори виділу. Містоголовою зістав п. Микола Данюк; секретарем п. Ілия Станкевич, касиєром п. Нен Гладкий, бібліотекаром п. Василь Павляк. Контрольорами пп. Олекса Кузишин і Прокіп Мудрий. До виділу ввійшли слїдуючі пп. Теодор Тихий, Михайло Ваврів, Василь Цурин, Василь Грицишин, Петро Войтович.

З Шавієр да Сільва: Директором сеї кольонії іменований п. Іван Лєх. Чоловік сей знаний від кільканайцятьох лїт Русинам в Бразилії, яко директор кольонії Прудентополїс визначуєсь такою опікою над нашим народом, що дай Боже всїм кольоніям мати такого директора, яким єсть п. Лєх в своїй щирій, гідній, батьківскій особі. Характером своїм та щирою совістною працею здобув собі п. Директор довірє у бразилїйского правительства. Годі не пошанувати чоловіка, котрого душа як кришталь чиста, а народови нашому на чужій земли бажає тільки добра. Ось недавно п. Директор видав розпоряджене на новій кольонії, забороняючи продажу горівки, яко отрую і убийство наших людий. Щасть єму Боже на сїм уряді!

З М. Кальмон і Сан Роке: Кольонія ся нова, заложена перед двома роками, під сю пору розвиваєсь хорошо. Еміґранти наші вдоволені з землї, бо урожай сего року був добрий. Жито, кукурудза, лен, просо, вдоволили наших людий а заразом пізнали люди, що при праци можна доробити ся чогось. Готового хлїба нїхто не дістане, як думали сї, що виїхали назад в Галичину. От приміром богато єсть таких, що посіяли 1 і пів або 2 кварті, мали по 8, 9, 10 кіп. Земля добра а Кальмонці нарід працьовитий, і дасть Бог, що дороблять ся чогось при своїй муравельній праци.

О. Рафаїл Криницкий перебував на сїй кольонії недавно півтора тижня і віднїс враженє добре. Русини побудували собі вже на кольонії каплицю. На Сан Роке каплиці рускої ще нема, але дасть Бог, що скоро повстане. В перших тижнях посту приїде там о. Криницкий, щоб устроїти місию для Кальмонців і для еміґрантів на Сан Роке. В неділю по Йордані приїхало 17 родин руских з Галичини зі сїл: Хохолова, Гільча, Лївча, Мостів і з повіту тернопільского. Школи ще нема, але по місиї зорґанїзуєсь. Руских родин всїх на Кальмонї і Сан Роке буде понад 650. Директор кольонії др. Франко заказав продажу горівки, хотячи справдї тим способом придбати добра еміґрантам.

З Сенадор Корейо: Є се кольонія одна з новійших, основана перед двома роками. Еміґранти мешкають ще на льотах, мають школу, котру побудувала ґубернія. Є тут також і каплиця руска, хорошо побудована ґубернією заходом п. директора Лєха. Родин руских буде понад 60. Спершу було їх більше, але 50 родин впавши в розпуку вернули до старого краю. Настрашились праці, та й гір, а знана річ, що де кольонії гористі, там земля не аби яка; ось пр. на Кальмонї, Сан Роке і Сенадор Корейо. Нема тут правда піньорів, але з часом буде тут лучше як деинде по других кольоніях. Сего року урожаї були хороші, тілько місцями папуги наробили великої шкоди кукурудзї.

Телеґрами.

Будапешт 2 цьвітня. Є. Вел. Цїсар призволив на скликанє народного конґресу церковного греко-православного на день 29. мая до Кралеваца.

Петербург 2 цьвітня. Просьвітна комісия Думи постановила більшостию одного голосу віддати церковні школи під управу міністерства просьвіти. Епископ Митрофан загніваний на комісию вийшов із салї.

Петербург 2 цьвітня. На радї жидівских діячів постановлено, що жидівскі посли не повинні вносити до Думи проєкту закона о знесеню границь осїдку, бо в теперішній хвили проект такий не має вигляду на здійстнене.

Неаполь 2 цьвітня. Приїхав тут бувший президент Сполучених Держав Рузвельт.

Ню-Йорк 2 цьвітня. Центральне товариство зелїзниче підвисшило платню всїх, котрі мають менше як 200 долярів місячно о 7%.

Катанія 2 цьвітня. Головна струя ляви пливе зі скоростию 10 метрів на годину в напрямі як до Бозелльо; однак місцевости Бозелльо і Бельпассо внаслїдок конфіґурациї землї не суть загрожені. Населенє єсть спокійне. Попелом і камінєм сипле дальше. Вчера впав сніг.

Цїна збіжа у Львові.

дня 1-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·70	„	8·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	6·20	„	6·50
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·80	„	7·10
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	60·—	„	70·—
Конюшина біла	65·—	„	80·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	22·—	„	25·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5·\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10·\underline{30}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·52, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $10^{\underline{12}}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9·\underline{44}$, $6·\underline{29}$*), $11·\underline{55}$*)

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9·\underline{28}$, 6·13*), $11·\underline{39}$*)

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
- що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
- „ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
- „ $^{2}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
- в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
- що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
- в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10·\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10·\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Надопада.